

Հովհաննես Թումանյան

Հրաժեշտ

Այստեղ ահա կրթաժանվենք
Մնաս բարյավ, սիրելի.
Այսպես ես չեմ ցավել երբեք
Դառնությունով սիրտս լի:

Այստեղ ահա քեզ թողնում եմ
Եվ չգիտեմ, ուր կերթաս.
Կասկածներից ես դողում եմ...
Թող պահպանես քեզ աստված:

Ա՛խ, առանց քեզ տխուր կյանքիս

Օրը տարի կդառնա,
Բայց, ուր լինիս, դարձյալ հոգիս
Շուրջդ պիտի թրթռա:

Մնաս բարյավ, բայց միշտ հիշիր,
Որ քեզ շատ եմ կարոտել,

Եվ տեսության ժամի համար
Չըմոռանաս աղոթել:

